

FEJLESZTŐPEDAGÓGUSOK AJÁNLÁSA

Iskolába megyünk! - Jó tanácsok elsős gyermekek szüleinek

Nagy esemény ez az egész családnak, új élet, új időbeosztás. Többet nem lehet 9 felé beszédülni az óviba, ebéd után szunyókálni, délután csak a dínókról beszélgetni. Ez után korán kelünk, tízórait csomagolunk és egymás után többször is számbavesszük, hogy vajon mindent eltettünk, meg- és aláírtunk, befizettünk, megjegyeztünk.

Előbb-utóbb belerázódik az is, akinek első gyermeke lesz most elsős. Hogy ezt segítsük, álljon itt néhány jó tanács az iskolakezdéshez, a teljesség igénye nélkül.

1. Az újdonsült iskolás tegnap még óvodás volt. Ne várjuk el tőle, hogy egy csapásra betagozódik az oktatási intézmény rendjébe. Az első időkben az újfajta élményektől, a más jellegű tevékenységtől még nagyon el fog fáradni, ezért ha hazaér, **biztosítsuk számára a nyugodt légkört, és a megfelelő mennyiségű éjszakai alvást.**
2. Attól, mert iskolás lett, még kisgyermek maradt. Ne feledkezzünk el róla, hogy **az ő közege még a játék, a mozgás és a mese. Ne gyötörjük otthon is a sok gyakorlással ezeknek a fontos tevékenységeknek a rovására. Este meséljünk neki mindennap, ezzel az iskolai készségeit is fejlesztjük!** Lehet, hogy átmenetileg még jobban igényli a testi közelségünket is, ne habozunk ölbé venni.
3. Drága füzetek, mappák, Dínós és Hello Kittys kutyafülék helyett inkább egy dologra költünk többet: **legyen jó minőségű grafit és színes ceruzája. Ezekből a legjobb a vastag, háromszögletű, vagy sokszögű.** A Faber-Castell ceruzákon csúszásgátló pöttyök is vannak, ezek még jobbak. Jó szolgálatot tehet a ceruzafogó, ebből is van már többféle, legjobbnak a kis gombóc alakúak három bemélyedéssel az oldalukon. A kisgyermek kezében a csontok és ízületek csak fokozatosan érik el az íráshoz szükséges fejlettséget. Így természetes, ha nem minden gyereknek megy még úgy, mint a karikacsapás.
4. A szülő elsősorban maradjon szülő, ne változzon át tanító névivé! **Otthon mindig dicsérje és bátorítsa a gyermek jó próbálkozásait.** Ne radírozzák ki hetvenhetedszer is a krumplics alakú karikákat! Attól nem lesz jobb. Rajzoljanak inkább nagyban: újságpapírra, kinyomott tubus kézkrémbe, tálcára szórt búzadarába. Ettől hamarabb kerek lesz a kör, egyenes a vonal.
5. Tartsanak kapcsolatot a tanítóval! A gyermek fejlődése közös ügy, közös érdek. Együtt többre jutnak! A problémákat érdemes azonnal jelezni és közösen keresni a megoldást. **A tanítónak fontos tudni, ha a gyermekkel valami történt az iskolán kívüli életében, ne várjuk el, hogy gondolatolvasóként rájőjjön, hogy miért rosszkedvű esetleg a gyerek, miért szomorkodik, (a szerk): miért nem tud figyelni, vagy éppen miért türelmetlen, agresszív társaival.**

6. **Segítsük a gyermeket a saját dolgainak elvégzésében, felszerelése rendben tartásában! Jó, ha ebben minél hamarabb önálló.** Ez nem azt jelenti, hogy előben teljesen rá lehet ezt bízni, de felügyelettel egyedül is sok mindenre képes. Ezzel magabiztosabb lesz, ami a társakkal való kapcsolatában, közösségi életében sem hátrány.

7. Mindig hallgassuk meg, amit az iskoláról mesél. Bátorítsuk a tanuláson kívüli tevékenységekben való részvételre, a többi gyerekekkel való kapcsolatteremtésre. **A "mi újság?" , "mi volt ma az ebéd?" kérdések helyett próbáljuk meg megtudni, hogy érezte magát, milyen volt a napja, hogyan élte meg.**

Közbevetés (a szerk)

Ha esetleg panaszkodik, másokat vádol konfliktusaiért, legyünk óvatosak! Hallgassuk meg, higgyük el érzéseit, érdeklődjünk a részletekről, biztosítsuk őt, hogy segítünk, de ne adjunk igazat elítélő szavai hallatán addig, amíg nem kérdeztük meg a tanítót is a történetekről.

A gyermek nem hazudik! Az érzése, amikről beszámol, mindig igazak az adott pillanatban! De az események elbeszélésében lehet „torzítás” saját maga védelme érdekében. Ez normális jelenség ebben az életkorban.

Ha jól kezeljük, erőszakmentesen, és időt szánva a beszélgetésre, — ami nem kioktatásból áll —, akkor jobb belátásra téríthető minden gyerek! Pláne, ha jó példát lát a családi környezetben is!

8. Ahhoz, hogy a tanulásban jól teljesítsen, fontos, hogy az elemibb szükségletei ki legyenek elégítve. — **Reggelizen, ne induljon el üres hassal az iskolába, még akkor se, ha be van fizetve tízórára.**

Uzsonnát mi csomagoljunk, lehetőség szerint gyümölcsöt, zöldséget is.

— **Innivaló mindig legyen nála, akkor adunk a legtöbbet, ha "csak" vizet adunk!** A víz szívódik fel a leghamarabb, segíti az agyműködést. A szomjas gyerekek hamar megfájdul a feje.

— **Időben kelljünk fel, ne kapkodjunk.** Legyen idő elkészülni, bemenni időre az iskolába. Ha késésben vagyunk, olyan feszültséget teremtünk a gyerekekben, ami lehetetlenné teszi, hogy az első órán koncentrálni tudjon.

9. **Ne sietessük a tanulásban.** Kis korukban is eltérő ütemben fejlődtek. Volt aki már 11 hónaposan járt, és mondta ki az első szavát, volt aki csak 14 hónaposan, vagy később. Így lesz ez az iskolában is. **Valaki már olvasni is tud, mire elsős lesz, van akinek ez nehezebben megy. Legyünk türelmesek. Nem azon múlik, hogy okos-e vagy sem.** De ha csalódottak vagyunk a teljesítménye miatt, hamar elveszük a kedvét, vagy dacossá tehetjük, és hátat fordít a tanulásnak.

10. **Ha úgy érezzük, hogy teljesítménye jóval alacsonyabb az elvárhatónál, nem tud figyelni, nagyon elfárad - annyira, hogy estére már sírós, nyugös, kérjünk segítséget.** A fejlesztőpedagógus meg tudja állapítani, hogy mi áll ennek a hátterében, és időben kezdett fejlesztéssel fel tudja zárkóztatni a gyermeket. **Minél hamarabb derül ki a nehézség, annál nagyobb eséllyel orvosolható.**

11. Sok szülőttől halljuk, ha a gyermeke nehezen tanul meg írni, olvasni, hogy biztos diszlexiás. Fontos tudni, hogy az olvasás és írás tanulásának folyamatában minden gyerek követhet el diszlexiás jellegű hibákat (pl. tükörképet ír, felcserél betűket, visszafelé olvas stb.) Ezek természetes velejárói a tanulásnak. Akkor kell szakemberhez fordulni, ha ezek a későbbiekben sem tűnnek el, a gyakorlással sem javulnak. Elsős gyermek esetében diszlexia veszélyeztetettségről beszélhetünk. **Hogy van-e valóban diszlexiája a gyermeknek, csak az olvasástanulás lezárulta után - tehát a második osztály második felében - mondható ki.** Addig nem érdemes ezekkel a szavakkal dobálózni. Már csak azért sem, mert az olvasási nehézséggel küzdő gyermekek csak töredéke az, aki valódi diszlexiás.

A legfontosabb a bizalom: a gyerekekben, a tanítóban és magunkban.

<http://fejlesztpedagogus.blogspot.hu/2012/08/iskolaba-megyunk-jo-tanacsok-elsos.html>

